

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Стефурака Ігоря Ярославовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення третього речення абзацу першого частини третьої статті 87 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII в редакції Закону України „Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України у зв’язку з проведенням адміністративної реформи“ від 14 січня 2020 року № 440–IX

м. К и ї в
5 жовтня 2022 року
№ 117-2(II)/2022

Справа № 3-70/2022(175/22)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденко Ігор Дмитрович (голова засідання, доповідач),
Головатий Сергій Петрович,
Лемак Василь Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Стефурака Ігоря Ярославовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення третього речення абзацу першого частини третьої статті 87 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43) в редакції Закону України „Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України у зв’язку з проведенням адміністративної реформи“ від 14 січня 2020 року № 440–IX (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 28, ст. 188).

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Стефурак І.Я. з клопотанням перевірити на відповідність статті 36 Конституції України (конституційність) положення третього речення абзацу першого частини третьої статті 87 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (далі – Закон № 889) в редакції Закону України „Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України у зв’язку з проведенням адміністративної реформи“ від 14 січня 2020 року № 440–IX (далі – Закон № 440).

Згідно з положенням третього речення абзацу першого частини третьої статті 87 Закону № 889 в редакції Закону № 440 „при цьому не застосовуються положення законодавства про працю щодо обов’язку суб’єкта призначення отримання згоди виборного органу первинної профспілкової організації (профспілкового працівника) на звільнення“.

На думку Стефурака І.Я., підтримка профспілки об’єктивно була б дієвим запобіжником від свавільних дій роботодавця стосовно нього як громадянина України, „члена профспілки державних службовців“, якого безпідставно позбавили права на працю.

Суб’єкт права на конституційну скаргу стверджує, що його позбавлено конституційного права „звернутись до профспілкового об’єднання громадян – державних службовців України, з метою захисту своїх трудових і соціально-економічних прав та інтересів“.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Із аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що автор клопотання, цитуючи окремі норми Конституції України, законів України, Рішення Конституційного Суду України від 29 жовтня 1998 року № 14-рп/98, посилаючись на практику Європейського суду з прав людини, не навів аргументів щодо неконституційності положення третього речення абзацу першого частини третьої статті 87 Закону № 889 в редакції Закону № 440, а фактично висловив незгоду із судовими рішеннями у його справі, що не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України оспорюваного положення Закону № 889 в редакції Закону № 440 в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Стефурака Ігоря Ярославовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення третього речення абзацу першого частини третьої статті 87 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII в редакції Закону України „Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України у зв’язку з проведенням адміністративної реформи“ від 14 січня 2020 року № 440–IX на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**